

MENIGHETSBLAD FOR KOLBU

Nr. 2 * juni 2025 * 16. årg. * *Fred være med dere! Luk. 24,36a*

Kolbu-konfirmantene 2025

3. rekke bakerst. Fra venstre til høyre: Liam Alexander Alvheim Andresen, Henrik Hansen Taje, Liv Agnethe Hovden Slettum, Ole Elias Hoel, Even Andreas Eriksen Johansen, Håkon Holje, Harald Eimar Thirud, Pål Solli Kvikstad.

2. rekke. Fra venstre til høyre: Even Edvardsen Degvold, Sondre Solhaug Degvold, Per Lynne Degvold, Storm André Ruttenborg Ulsaker, Emil Lynne Skullerud, Silje Dyste, Sara Paulseth.

1. rekke. Fra venstre til høyre: prest Anne- Hilde Wesenberg Helland, One Pedersen, Nicoline Hellum Bjeglerud, Linn Helene Leirdal, Jakob Dyste Vareide, Hans Torje Paulseth, Hanna Rotabakk, diakon Janne Alvilde Arntzen

Kontortid: Kom gjerne innom
når du ser at noen er her!**Telefonen er betjent tirsdag - fredag**
kl 10.00 – 14.00**Sokneprest:**
Anne-Hilde
Wesenberg Helland
Mobil: 41 90 62 32
E-post: ah524@kirken.no**Diakon:**
Janne Alvilde Arntzen
Mobil: 40 45 51 91
E-post: jg389@kirken.no**Kantor:**
Torbjørn Dyrud
Mobil: 92 28 24 94
E-post: td563@kirken.no**Leder Trosopplæringen**
i Østre Toten:
Anny Holien
Mobil: 99 61 47 24
E-post: ah538@kirken.no**Kirketjener:**
Anne-Lise Steinsland
Mobil: 97 49 75 12
E-post: ag633@kirken.no**Kirkeverge i Østre Toten:**
Rannveig Theisen
Mobil: 93 22 33 32
E-post: rt287@kirken.no**Leder Kolbu menighetsråd:**
Anne Kari HovdeMenighetsblad for Kolbu
utgis av Kolbu menighetsrådRedaksjon: Åse Marit Berg Narum, Eva Hveding
Bergum, Jens Amlie, Karsten Nyborg, Janne A.
Arntzen og Anne-Hilde W. Helland
Kontonummer: 2050.09.01617
VIPPS 100651 Kolbu menighet
Trykk: Land TrykkeriNeste nummer av menighetsbladet
kommer ut i september 2025

Frist for innlevering av stoff: 25. august

Forsidebilde: Konfirmanter i Kolbu kirke
2025. Foto: Ann Elisabeth Engtrø, Engtrø
Foto

Kjære leser!

Det er så mye jeg gjerne skulle sagt og lært dere, sa jeg til konfirman-
tene på konfirmasjonsdagen. Men
jeg får jo ikke sagt alt, og det er be-
grenset hva vi kan ta imot også. Je-
sus hadde det på samme måte da
han tok avskjed med disiplene sine:
«Ennå har jeg mye å si dere, men
dere kan ikke bære det nå. Men når
sannhetens Ånd kommer, skal han veilede dere til hele sannheten.
- Han skal lære dere alt, og minne dere om alt det jeg har sagt dere.»

Foto AHW Helland

Vi har akkurat feiret pinse, og naturen kler seg i sommerskrud. Je-
sus brukte ofte naturen for å forklare oss om liv og tro. Ånd og vind
og pust hører sammen. Men den pinsedagen i Jerusalem da disi-
plene første gang ble fylt av Den hellige Ånd, viste Ånden seg som
flammer på hodene deres!

I Bibelen er flammen et uttrykk for Guds nærvær. Moses opplevde
det i tornebusken som sto i lys lue uten å brenne opp. Og stemmen
fra busken sa: «Kom ikke nærmere, ta skoene av deg, for stedet du
står på er hellig grunn.»

Gud fulgte folket gjennom ørkenen i en ildsøyle om natten og en
skystøtte om dagen. Og skyen og ilden lå over telthelligdommen
når de slo leir.

521 Som vinden stryker mine kinn*T 1992 Anne-Ruth Jangaard**M 1992 Øystein Wang*

*1 Som vinden stryker mine kinn,
slik er Den hellig' åndens vind.
Den strømmer rundt meg, alltid nær,
den hjelper meg å leve her.*

*2 Lik luften som jeg puster inn,
slik er Den hellig' åndens vind.
Den fyller hvert et åndedrag
og gir meg krefter dag for dag.*

*3 Og Åndens frukt skal være fred
og glede, godhet, kjærlighet,
et trofast og tålmodig sinn,
det vil Den hellig' åndens vind.*

*4 Hør, Ånden blåser dit den vil,
i sterke kast, og myk og mild.
Kom, blås til meg og gi meg tro,
la Åndens frukter i meg gro.*

Pinsedag delte flam-
men seg, og satte seg
på hver enkelt. De ble
fylt av en kraft som
gjorde at de måtte ut
og fortelle. De hadde
skjønt noe om Guds
redningsaksjon, og det
måtte de dele. Slik ble
kirka til. Ikke først og
fremst som et hus, men
som et fellesskap. «Kir-
ken den er et gammelt
hus, står om enn tår-
nene faller,» synger vi i
en salme. Kirka er deg
og meg. Og Gud er nær
med sin ånd, like natur-
lig som pusten vår og
vinden.

Håper du vil kose deg
med bladet!

Hilsen Anne-Hilde

En prest på to og fire hjul

Biri har fra gammelt hatt problemer med å bestemme seg for hva bl.a. poståpneriet og prestegjeldet skulle hete. Navnet vekslet mellom Biri og Birid, fram til 1889 da Biri ble valgt, rimeligvis for all framtid. Men i 1985 utkom for første gang et historisk årsskrift, BIRID BLAD. I 2018-nummeret hadde redaktør Helge Sæther et intervju med Per Leif Rolid. Sæther har gitt tillatelse til å gjengi litt av intervjuet. Her forteller Rolid om da han var «prestunge»: - I 1946 da jeg ble konfirmert, da var det noe ugreit med et presteskifte i Biri, så vi hadde en prest fra Eina som het Amlie. Han hadde motorsykkel og den hadde gått i stykker. Dette var like etter krigen, så han måtte bruke tog fra Eina til Gjøvik og buss videre til Biri kirke. Dette var ikke enkelt, for den bussen gikk enda mindre enn bussen i Rolidvegen i dag.

Han sier at han skulle vært på toget på Gjøvik, og det går ingen buss. Nei sier jeg, kan ikke jeg kjøre deg på toget? Da ble han stor i auga. Har du noe å kjøre med? Jeg har bil, svarte jeg. Han ble overrasket, for det var jo ikke [mange] biler i 1946. Den vesle Fiaten var jo parkert nede på kirkegården, Vi gikk dit vi, og Amlie satte seg i i bilen og jeg kjørte han på toget. Det er nok første gangen han ble hjemkjørt av noen prestunger. Det er noe hele bygda vet.

Vi kom til Lesja sommeren 1947. De første sju årene var motorsykkelen fars framkomstmiddel, så sant førret tillot det. Kjøreklærne var en engelsk flyverdress av gummi, og ei skinnlue lik den Snoopy i «Knøttene» har på når han leker jagerpilot på taket av hundehuset. Lesjabygda er, fra øst til vest, hele 6 mil lang. En gang skulle han ha vielse i Lesjaskog kirke, 35 kilometer fra prestegården. Da han parkerte sykkelen ved kirka, var kofferten med prestekjole og krage borte! Far måtte ta en prat med brudgommen som allerede var på plass. Å reise på leiting kunne ta en time, og kanskje kunne noen ha funnet kofferten i vegggrøfta og syntes det var greiest å ta vare på presteklærne innomhus. Brudeparet ble viet av en prest i nikkens.

Motorsykkelen var en kald skyss og en kilde til gikt. Den var heller ikke særlig familievennlig. Så midt på 1950-tallet gikk han til anskaffelse av en 1947-modell todørs Peugeot. «En skikkelig nedtur», sa far, og jeg tror det tok lang tid før han sluttet å legge seg over i svingene. Men før han kunne begi seg ut på trafikkert veg måtte han jo ha førerkort for bil. Far hadde en tendens til å bli valgt inn i diverse styre, og ikke uventet ble han leder for Menighetspleien på Lesja. Så ble det kjøpt inn ny sjukebil, og her var Menighetspleien involvert. Ambulansesjåføren og far reiste til Lillehammer for å

hente vidunderet, en Mercedes med luftputefjæring og (så vidt jeg husker) godt over 200 hestekrefter. Visstnok fylkets flotteste sjukebil. Lillehammer-avisene var til stede, og det var også politimesteren. Mens bilforhandleren serverte kaffe og bløtkake kom far i prat med politimesteren. Far ordet frampå at han så smått måtte prøve å skaffe seg førerkort for bil. Politiets mann var på tilbudssida og sa: - Nå har dere jo en utmerket bil, så vi kan vel ta en liten prøvetur? Far vegret seg. Fra å øvelseskjøre en blytung liten bil med i underkant av 30 hestekrefter og til å manøvrere et slikt monster ble vel litt heftig? - Å nei da, sa politimesteren. - En tur opp til Storhove kan vi da unne oss i finværet. Og slik ble det. Far dro hjemover med midlertidig sertifikat i lomma. - Du får fortsette å øve, og så får det foreløpig holde til forsiktig «kjørkjekjøring», sa lovens mann.

Far ble prest i Kolbu og Eina i 1958. Da hadde han en ganske ny Volvo PV, men med vintre med mye snø og med forholdsvis begrenset brøyteutstyr, var det iblant vanskelig å ta seg fram. Erling Lundstad, som sammen med Kolbjørn Hoel drev bilverkstedet «Hoel og Lundstad», fortalte at far var den første kunden deres som bestilte vinterdekk «helt rundt», ikke bare på drivhjulene. Likevel kunne vinterføret by på utfordringer. Særlig kunne enkelte gardsveger være problematiske. Harald Gårdløs var en mann som far ofte hadde kontakt med, i ulike kristne sammenhenger. Harald var løsningsorientert! En gang far beklaget seg over framkommeligheten vinterstid, sa Harald: - Jeg slenger bare en 50-kilos sekk med «kufor B» baki bagasjerommet, - ikke noe problem! Med bondeblod i årene prøvde far alltid å holde seg litt orientert om gardsdrift, og visste at det fantes flere typer «kufor». Så da de bød farvel kom far med følgende spørsmål: - Si meg, Harald, tror du det er kufor A eller B som er best?

Jens Amlie

Min Salme

841 Den blomstertid nå kommer

Tekst: 1694 Israel Kolmodin
Oversettelse: 1861 M.B. Landstad
Melodi: Svensk folketone
(Roslagskulla 1693)

1 Den blomstertid nå kommer
med lyst og glede stor,
den kjære, lyse sommer
da gress og grøde gror.
Nå rører solens armer
ved alt som før var dødt,
de blide stråler varmer,
og alt på ny blir født.

2 De fagre blomsterenger
og åkrer rad på rad,
de grønne urtesenger
og trær som skyter blad,
hver blomst, hver spire minner
oss om å ta imot
det lys som alltid skinner
fra Gud, vår skaper god.

3 Vi hører fugler sjunge
med herlig jubellyd!
Skal ikke da vår tunge
lovsynge Gud med fryd?
Min sjel, opphøy Guds ære
med lov og gledesang!
Han vil oss nådig være
som før så mang en gang.

4 Gud signe årets grøde
i alle verdens land!
Gud gi oss daglig føde
fra jord og hav og strand,
og hjelp oss du å dele
med andre det vi har,
vårt liv, vår jord, det hele
er ditt, vår Gud og Far!

5 Du kjære Herre Kriste,
du sol med klarest skinn,
la hjerte-isen briste
og smelte i vårt sinn!
La dine budord følges,
og mett oss med ditt ord,
la nådens lys ei dølges
for oss på denne jord!

Foto: Eva Hveding Bergum

Det ble meg som fikk velge salme denne gangen, og da har jeg valgt «Den blomstertid nå kommer», - for det gjør den virkelig nå! Det blomstrer over alt, i gult og rødt og blått og alle nyanser. Konfirmantene gikk inn i prosisjon til denne salmen på begge konfirmasjonsgudstjenestene. Og jeg lånte ord fra den i forbønnen: «Gud signe årets grøde i alle verdens land! Gud, gi oss daglig føde fra jord og hav og strand. Og hjelp oss du å

dele med andre det vi har. Vårt liv, vår jord, det hele er ditt, vår Gud og Far!»

I Sverige har det vært tradisjon å synge denne salmen på skoleavslutninger, og den oppfattes nærmest som en nasjonal sommersang. Israel Kolmodin, som står som forfatter, var biskop på Gotland.

På høsttakkefesten i fjor fortalte Jøran Narum at det skal bare et lite lysglimt til, for at spireprosessen skal begynne. I det andre verset skriver dikteren om spirene: *hver blomst, hver spire minner oss om å ta imot det lys som alltid skinner fra Gud, vår skaper god.* Det er en spennende tanke å ta med oss inn i sommeren.

Hilsen Anne-Hilde W. Helland

Dåp og konfirmasjon som 14 åring i Kolbu på midten av 1960-tallet

I samband med et besøk på Kolbu i april, kom jeg tilfeldigvis over Menighetsbladet med informasjon om «Friluftsgudstjeneste ved Lønsjøen den 29. juni», med anledning til dåp. Dette var noe som vekket min interesse, da 2 av mine barnebarn ble født under Koronatiden med masse restriksjoner, noe som resulterte i at de fortsatt ikke er døpt, noe som også fikk meg til å tenke tilbake til min egen dåp og konfirmasjon i 1967. Som utflytter fra Kolbu for over 50 år sida, føler jeg meg fortsatt som «Kolbuing», oppvokst ovafor «Almsaga» (nå Toten Tre) på 1960 tallet.

Jeg er oppvokst i et hjem med en «relativt» god kristen mor, døpt i den katolske kirke, mens far ikke trodde på noe, «slikt tull» som han uttrykte det. Hjemme bestemte far, barna hans skulle ikke døpes, men denne gangen fikk ikke mor ombestemme (noe som visstnok er ganske vanlig i dag når far bestemmer). Vi ble ikke døpt.

På folkeskolen fikk vi en dag beskjed i meldeboka om at vi skulle ta med dåpsattesten dagen etter, kommunen skulle oppdatere detaljer i «manntallet». Når lærer'n gikk rundt og samlet inn alle dåpsattestene, så leverte jeg litt diskre en fødselsattest, men i samme format som en vanlig dåpsattest, heldigvis. Var jo livredd for at de andre i klassen skulle merke noe, men det gjorde noen. «Hæ, er du itte døpt du a?» Nei jeg var ikke det og da var det bare en ting som gjaldt, i allefall i «Veibergsleia» dvs. området rundt «Veibergsbutikken» (for de som husker den da). Enten er du døpt og da er du kristen, hvis itte, ja da er du hedning, enkelt og greit. Jeg og broren min ville jo bli konfirmert vi som alle de andre kamerata våre, og den gang var det ikke noe som het «Borgerlig konfirmasjon», var ikke oppfinni det den gang. Vi ble påmeldt til konfirmasjon og jeg startet på undervisninga i Kolbukjørkja» og «leste» for presten, Aksel Amlie i 1967. En kveld etter undervisninga, måtte jeg bli med innom kirkekontoret på gården til presten. De andre jeg sykla sammen med lurte fært på hvorfor, uten at jeg visste hvorfor. Det var jo dette med dåpen da, sa han, men det skulle han ordne med mor mi om jeg ville fullføre konfirmasjonen. Ei stund før konfirmasjonen i mai, ble dåpsdagen bestemt og heldigvis var presten av den omtenkssomme slaget, så broder'n og jeg ble døpt en tirsdagskveld med kona til søndags-

Dåp i Lønsjøen - foto Åse Amlie

skolelærer'n som fadder, bestevenninna til mor som attpåtil hadde førerkort og bil, så vi slapp å sykle til kirka. Seremonien ble raskt unnagjort og som avslutning måtte jeg be fader vår høyt for alle fem i kirka. Vi slapp i alle fall å bli døpt under søndagsprekenen, men det var ikke akkurat to stolte 13 og 14 åringer som kom ut kirketrappa, våte i håret. Heldigvis var det mørkt så ingen så oss, det hadde vært katastrofe. I dag er det ikke unormalt, men den gang føltes det ut som en stor skam. Jeg og broder'n ble konfirmert.

Når jeg mange år seinere fikk egne barn var dåp eller ikke dåp udiskuterbart. Jeg bestemte! Begge ble raskt døpt i den Norske Sjømannskirke i Göteborg. De skulle i alle fall ikke behøve å oppleve det samme som jeg hadde gjort. Når det gjelder de to barnebarna mine, så blir nok redningen Lønsjøen den 29. juni, tenkte jeg. En fin og spesiell opplevelse for alle. Forslaget ble mottatt med stor begeistring. Men tenk om det blir regn da og hvem kan komme med snitter og marsipankake til innbudte gjester på Lønsjøen? Google foreslo «Yttern kro og catering» eller middag for alle på Lygnaset. Og jeg som ville ha det enkle, men høytidelig ute i det fri uten så mye styr og stell. Det enkle og høytidelige ute i det fri vant.

Da sees vi på Lønsjøen i juni da.

Hilsen Stein Erichsrud, som bor i Horten men fortsatt føler seg som en ekte Kolbuing.

Verdig feiring av nasjonaldagen

Årets 17. mai ble feiret i et solrikt Norge i grønt vårskrud med vaiende flagg og rungende hurrarop. Et Norge i rødt, hvitt og blått. Et fritt Norge slik vi ønsker oss det. Men slik har det ikke alltid vært. Det ble vi minnet om av Tor Gaute Lien ved kransenedleggelsen over falne under andre verdenskrig ved Kolbu kirkegård. Han holdt en tankevekkende tale der han pekte på at vi som lever i etterkrigstiden og ikke har opplevd krig, må huske historien og lære av den.

-Vi er samlet her i dag for å gjøre ære på to falne sambygdinger To kolbuinger som levde i en annen tid enn oss, sa Lien.
- Torgeir Kvikstad var 28 år da krigen brøt ut. Han ble tatt av Gestapo for å skjule en radio og først sendt til fangeleiren på Grini før han ble sendt til Sachsenhausen og så til Neuengamme. 27. mars 1945 døde Torgeir i tysk fangenskap like før krigen sluttet.

- Johan Arnulf Tandsæther var 29 år da krigen brøt ut. Som mange andre unge gutter fra Kolbu, dro han ut i krigen for å forsvare Norge. Han deltok som infanterist i flere treninger og var blant annet med ved Stryken i Lunner og Haug i Vardal. Han ble drept av tyske bombefly på Setnesmoen i Åndalsnes 27. april 1940. Disse to gav sitt liv, den ene i kamp for å frigjøre oss, den andre i fangenskap etter å ha ytt motstand, sa Lien.

- Om man ser på gravstøtten til Tandsæther, så står det noen ord som skriker i hodet mitt: "Villig han gav livet for sitt land. Kommer Norge i fare gjør du som han". Dette har jeg tenkt hardt på den siste uken. For det har aldri vært nærmere enn nå, sa Tor Gaute Lien.

Heller ikke sokneprest Anne-Hilde Wesenberg Helland unnlot å dvele ved hvor heldige vi er som lever i et fritt land med nasjonal selvstendighet og demokratiske

Tor Gaute Lien holdt en god og tankevekkende tale ved kransenedleggelsen over falne kolbuinger under andre verdenskrig.

Kolbu Janitsjarkorps bidro med musikk under kransenedleggelsen ved Kolbu kirke på nasjonaldagen.

rettigheter for alle. Dette markerte hun med å innlede festgudstjenesten med et tre ganger tre hurra for nasjonaldagen.

Tekst og bilder: KANY

Fasteaksjonen i Kolbu innbrakte 25.500 kroner

Konfirmantene i Kolbu gjorde en flott innsats som bøssebærere i forbindelse med Kirken Nødhjelps fasteaksjon "Håp i en dråpe vann". De gikk fra dør til dør med sine bøsser og samlet inn i overkant av 25.500 kroner. Det betyr varig tilgang til rent vann for 85 personer i resten av livet.

Vann er sentralt i arbeidet med å redde liv. Når vi vet at nesten 800 millioner mennesker i verden i dag lever uten tilgang på rent vann på grunn av jordskjelv og tørke, flom eller krig, skjønner vi hvor kjempeviktig det er med en slik innsamlingsaksjon som dette.

Totalt i Norge kom det inn 33 millioner kroner under aksjonen.

KANY

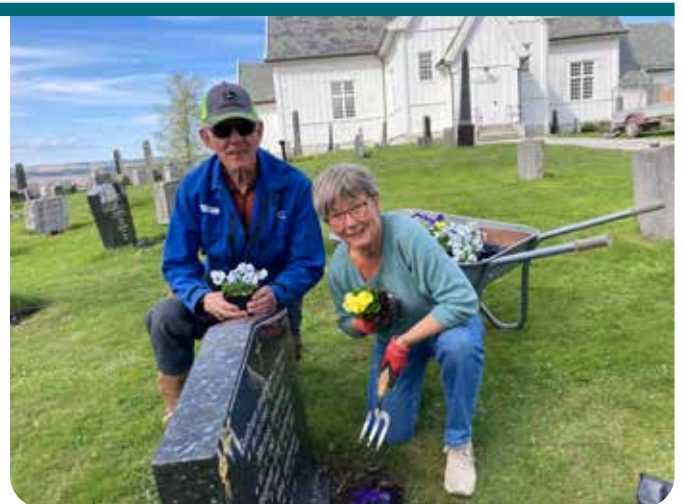

Emil Lynne Skullerud (t.v.) og Ole Elias Hoel ble godt mottatt på sin rundtur som bøssebærere under innsamlingsaksjonen "Rent vann".

Vårdugnad på kirkegården

Onsdag 7. mai hadde Blomsterfondet utlyst dugnad på Kolbu kirkegård. Det var tid for å fjerne alt som snøen har skjult av kvist, løv og uttørkede blomster i vinterhalvåret. Når dette var gjort, ble graver som Blomsterfondet har ansvaret for beplantet med stemorsblomster. De vakre stemorsblomstene er robuste planter som tåler å stå ute i en tid da det enda er fare for noen kuldegrader. Nå skal de stå og pryde gravstedene til 10. juni. Da vil de bli skiftet ut med fargerike sommerblomster. Alt tyder på at Kolbu kirkegård også denne sommeren vil fremstå som et fargerikt og vakkert skue.

Tekst og foto: KANY

Annie Dahl og Olav Dyste sørger for at stemorsplantene kommer i jorden.

Ingolf Reinsvollsvveen og Karl Nøkleby i sving med å fjerne gamle uttørkede blomster.

Etter endt dugnadsinnsats smakte det godt med en kopp kaffe og "nogo attått" i kirkestuen.

Årsmøte i Blomsterfondet

Årsmøte i Blomsterfondet ble holdt 25. mars i kirkens kontorbygg. Årsmelding og regnskap ble enstemmig godkjent. Da utgifter til blomster har økt ganske mye, ble spørsmålet om økning av innbetalingen fra brukerne diskutert. Det ble enighet om å ikke foreta noen økning i 2025, men at det økes til 750 kroner fra 2026. Videre ble det vedtatt å yte bidrag til nye gardiner i kirkestuen.

Styret for 2025 fikk følgende sammensetning; Formann: Bodil Dotseth Ringerud, nestformann Eva Sommerstad, kasserer Annie Dahl og sekretær Astrid Nyborg.

Vårtoner ved Einafjorden falt i smak

Søndagskvelden ble en hyggelig opplevelse for de mange som hadde valgt å tilbringe den på Eina Grendehus sammen med Kolbu og Eina Blandakor, som på årets første junidag bød på "Vårtoner ved Einafjorden".

- Publikumsoppslutningen er langt i overkant av det vi hadde forventet, sa korets leder Tove Wang Hagen, som begeistret over det gode fremmøte ønsket velkommen til det som skulle vise seg å bli en alle tiders kveld.

Kjente og kjære sanger

Programmet som koret og deres nye dirigent Erik Wang bød på, var stort sett kjære og kjente sanger for de fleste av oss. Det åpnet med "Bruremarsj fra Lødingen" med tekst av Halvdan Sivertsen, og fortsatte med "Så skimrande var aldrig havet" av Evert Taube. En folkevis fra Grønland "Uti vår hage" fikk vi også lytte til, før unge musikere fra Fyrverkeriet kulturskole slapp til med sine instrumenter ledsaget av Jostein Størkersen på piano. Utrolig hvor dyktige disse ungdommene var, og som seg hør og bør høstet de velfortjent applaus. Første avdeling ble avsluttet med allsang, og hva passet da bedre enn "Kjærlighetsvisa" av Halvdan Sivertsen.

Godt mottatt som ny dirigent

Pausen ble benyttet til bevertning og loddsalg, mens vi benyttet anledningen til å slå av en prat med korets nye dirigent Erik Wang, som i januar tok over taktstokken etter Guro Mo. Han forteller at han er blitt veldig godt mottatt og trives som fisken i vannet blant sangerne han har påtatt seg å dirigere.

- Koret består av 27 sangere. Vi er en fin gjeng som trives i lag. Vi møtes til sangøvelse en gang i uka, vekselvis mellom kirkestua i Kolbu og kirkestua på Eina. Øvelsene går med liv og lyst og latter, sier Erik Wang.

Kolbu og Eina Blandakor høstet velfortjent applaus for sine prestasjoner under "Vårtoner ved Einafjorden".

- Programmet dere byr på i kveld er variert. Betyr det at dere er altetende?

- Vi synger alt fra folkesanger, viser, salmer i ulike sjangre, klassiske verk, negro spirituals og rock, sier Wang, som om han skulle ønske seg noe, så måtte det være noen flere mannlige sangere.

Ønsker flere mannlige sangere

- Koret består i dag av bare fire mannlige sangere, så her har vi plass til flere. Det er ikke det at vi sier nei takk til flere kvinnelige stemmer, men først og fremst hadde det vært supert med flere mannlige røster i dette koret, sier Wang, som også kan fortelle at koret i år for første gang har vært med i en konkurranse. Det skjedde i mars i Tretten KorCup i Trettenhallen i Gudbrandsdalen, og var en ny og stor opplevelse. Så tilbake til andre avdeling av "Vårtoner ved Einafjorden" som ble innledet med at Oddny Sandbekken leste "Klangfarger", hvorefter koret stemte i med "På folke-munne" av Vidar Sandbeck. På repertoaret sto også "Himmelhøge sti", "Som en sommarvind" og "Du ser meg i auga", for å nevne noen andre. I denne avdelingen fikk også publikum anledning til å synge med i "Vise for gærne jinter" av Alf Prøysen og "Menuett i mai" av Vidar Sandbeck.

Korets leder Tove Wang Hagen og korets nye dirigent Erik Wang har all mulig grunn til å være fornøyd.

Kolbu og Eina Blandakor samlet en nærmest fullsatt sal i Eina Grendehus.

Tekst og foto: KANY

STOR DUGNADSVILJE!

Jeg blir så imponert! Hva er det som skjer? Folk i Kolbu altså!!

Kirkestua har fått splitter nytt kjøkken. Gulvet er avrettet, og nytt gulv lagt. Veggene er malt, innredningen ny, vifte på plass over komfyren, nytt stort kjøleskap, ny kaffetrakter, ny oppvaskbenk med høy kran så vi enkelt kan skylle kaffekannene. Utekrana ble flyttet så vannet ikke skal fryse i røra, og varmtvannstanken ble flyttet ned i kjelleren så det skulle bli bedre plass til skap. Og i vår sydde Anita Ødegård vakre, lette gardiner med hardangersøm i kanten. Tusen takk, Anita!

Menighetsrådet er i gang med å finne nye gardiner til selve kirkestua også, så jeg håper vi kan vise dem fram i neste blad!

Under en vaffel-lunsj satt Marius Paulseth og så på vinduene. «Disse trengs å males,» sa han. «Jeg har noe maling heme, så jeg kan godt komme og male dem.» Og som sagt så gjort. Plutselig var alle vinduene malt innvendig, og jammen fortsatte han også utvendig! Og ikke bare vinduene i kirkestua, nå er han i gang med kontorbygget også! STOR TAKK, Marius!

Det at Marius Paulseth bare begynte, har gitt menighetsrådet mot til å ta tak også. Johs Dyste er i gang med å samle en dugnadsgjeng som kan være med å skrape og male kirkestua. Og plutselig kom Arne Dahl med en lift! Har du lyst til å være med, er det bare å ta kontakt med Johs!

Takk til alle som stadig gjør en innsats for at kirka, kirkestua og kontorbygget skal vare i mange år til!!

Tekst og bilder: AHW Helland

Anita Ødegård har sydd nye gardiner til kjøkkenet!

Menighetsrådet retter en stor takk til

som har bidratt med 30 liter maling til utvendig fornyelse av kirkestua.

DET SKJER I KOLBU

Vaffellunsj i kirkestua

Vaffel-treffet har sommerferie i juli, men torsdag 14. august er vi i gang igjen. Og så fortsetter vi hver 2. torsdag i måneden. Kom som du er til hyggelig prat og vaffel – enten du har vært her før eller ikke! Litt opplesning eller annet blir det også.

Kveldsbønn i Kolbu kirke

Du er velkommen til en pust i kirkebenken første torsdagen i hver måned, kl 17.30-18. Neste kveldsbønn i kirka er torsdag 3. juli. Så blir det en pause før vi begynner igjen 4. september. Musikk, sang, veksellesning, stillhet, lystenning og ettertanke. Det er godt å være sammen – velkommen til kirka!

Gudstjeneste ved Lønsjøen

Søndag 29. juni kl 11. Ta gjerne med nistekurv, og noe å sitte på. Veien blir skiltet fra Homla sag. Adresse: Hølsætervegen 10, 2847 Kolbu. Det er anledning til dåp i Lønsjøen denne dagen!

Olsok-gudstjeneste

Ved Dystealteret på Dyste gård i Kolbu, tirsdag 29. juli kl 18. Ta gjerne med nistekurv, og noe å sitte på.

Skolestart-gudstjeneste

Søndag 24. august kl 11 er alle skolestartere spesielt velkommen til kirka! Ta gjerne med skolesekken – vi deler nemlig ut 6-års boka!

Trenger du noen å prate med?

Mange som sørger, opplever at det er godt å ha noen og prate med.
Vi har tilbud om sorggruppe på Bygdestua.

Sorggruppen møtes 5 ganger og hvert møte varer i to timer.

For mer informasjon
Ta kontakt med Christina prest 90084207

Sorggruppa ledes av to som selv har opplevd å miste nærstående. Gruppen bygger slik på likemannstanken. Hensikten med gruppa er ikke «å komme over» sorgen, men å lære seg å leve videre med sorgen, gjennom å dele erfaringer med andre i samme situasjon.

Vi er glade for å kunne tilby sorggruppe også i Østre Toten. Stor takk til dere som tok initiativ til dette! Neste gruppe starter opp til høsten, så er dette noe du kan tenke deg, så si fra til din lokale prest, eller ta kontakt med Christina Grevbo.

AHW Helland

Ung25

Ung25 er en gratis leir for alle mellom 15 - 30 år som er bosatt i Hamar bispedømme. Leiren er både for deg som allerede er delaktig i ungdomsarbeidet i din lokale menighet, men også for deg som er nysgjerrig og ønsker å oppleve en helg med fokus på fellesskap, opplevelser og tro.

Sjekk ut ungdomsting.no for mer informasjon og påmelding!

KONFIRMASJON I KOLBU KIRKE VÅREN 2026

Vil du bli konfirmant i kirka? Les om programmet og meld deg inn på <https://www.kirken.no/ostretoten!>

Foto: Karin Narum

Vi støtter menighetens arbeid

Gjøvik:
Marcus Thranesgt. 4,
Tlf.: 61 15 05 80
Toten:
Tlf.: 61 19 84 50
www.trostrudbegravelse.no

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE

15.juni: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00
Anne-Hilde W. Helland

29.juni: Friluftsgudstjeneste med dåp

Lønsjøen kl.11.00. Ta gjerne med stol og nistekurv.
Anne-Hilde W. Helland

13.juli: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00
Anne-Hilde W. Helland

29.juli: Friluftsgudstjeneste ved Dystealteret

Dyste kl.18.00. Ta med stol og gjerne nistekurv.
Eystein Elde

24.august: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00. Markering av skolestart.
Anne- Hilde W. Helland

07.september: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.18.00. Presentasjon av nye konfirmanter.
Anne-Hilde W. Helland og Janne Alvilde Arntzen

21.september: Gudstjeneste med gullkonfirmant-jubileum

Kolbu kirke kl.11.00
Anne-Hilde W. Helland

25.september: Generasjonsgudstjeneste

Kolbu kirke kl.17.00.
Hyggelig samvær i Kirkestua etterpå.
Anne-Hilde W. Helland og Janne Alvilde Arntzen

Vi tar imot små og
store gaver med
takk!

Bruk gjerne vipps –
eller benytt
kontonummer
2050.09.01617

SLEKTERS GANG

DØPTE

Selma Bakken Fagerheim

VIGSEL

Britt Møller og Geir Arne Haugli

DØDE

Andreas Myhrvold Fladvad
Martinus Buflaten
Ole Mossevik
Paula Irene Flaen
Tordis Jensen
Björg Eng

Kolbu-konfirmantene 2025 ønsker
god sommer - Engtrø foto

Kveldsbønn i Kolbu kirke

Bli med på en enkel
kveldsbønn kl 17.30 – 18.00

4. september
2. oktober
6. november
4. desember